

Sygn. akt VIII U 683/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dorota Stańczyk
Protokolant:	sekr. sąd. Dagmara Nastaj

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2017 roku w Lublinie

sprawy E. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o przeliczenie emerytury i wysokość kapitału początkowego

na skutek odwołania E. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 9 marca 2015 roku znak (...)

z dnia 11 marca 2015 roku znak (...)

z dnia 24 lipca 2015 roku znak (...)

z dnia 23 lipca 2015 roku znak (...)

oddala odwołania.

Sygn. akt VIII U 683/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 marca 2015 roku, znak:(...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015 roku, poz. 748 ze zm. – dalej, ustawa emerytalna), przeliczył emeryturę E. T. od dnia 1 lutego 2015 roku, po uwzględnieniu do stażu pracy okresu zatrudnienia od dnia 25 lutego 1972 roku do 15 kwietnia 1972 roku w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Hurtu (...) w L. (decyzja – k. 45-46, t. II akt emerytalnych – dalej a.e.).

E. T., w dniu 13 kwietnia 2015 roku złożyła odwołanie od powyższej decyzji, wskazując, iż wnosi o jej zmianę w części dotyczącej przyjętych okresów składkowych do ustalenia wysokości emerytury, poprzez uwzględnienie prawidłowego okresu składkowego wynoszącego 29 lat, 9 miesięcy i 18 dni, zamiast przyjętego okresu składkowego w wymiarze

28 lat, 4 miesięcy i 25 dni. Nadto domagała się zasądzenia odsetek ustawowych od dnia 9 marca 2015 roku do dnia wypłaty poprawnie naliczonego świadczenia (k. 2-3 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc, że w zaskarżoną decyzją doliczono okres składkowy od dnia 25 lutego 1972 roku do 15 kwietnia 1972 roku, okresy składkowe zostały zaś ustalone prawidłowo (k. 4 a.s.).

Decyzją z dnia 11 marca 2015 roku, nr (...) organ rentowy przeliczył wnioskodawczyni emeryturę kapitałową, w związku z korektą wysokości kapitału początkowego dokonanej decyzją z dnia 6 marca 2015 roku, polegającą na przyjęciu do okresów składkowych zatrudnienia od dnia 25 lutego 1972 roku do dnia 15 kwietnia 1972 roku. Emerytura ustalona niniejszą decyzją pozostała zawieszona ze względu na to, iż w dalszym ciągu była świadczeniem mniej korzystnym niż emerytura wyliczona na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej (k. 47, t. II a.e.).

Od decyzji tej w dniu 13 kwietnia 2015 roku odwołanie złożyła ubezpieczona wnosząc o uwzględnienie do obliczenia świadczenia prawidłowo wyliczonego okresu składkowego tj. 29 lat, 9 miesięcy i 18 dni (k. 8-10 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc, że zaskarżoną decyzją dokonano przeliczenia emerytury z uwzględnieniem skorygowanego decyzją z dnia 6 marca 2015 roku kapitału początkowego (k. 11 a.s.).

Następnie decyzją z dnia 23 lipca 2015 roku, nr(...) Zakład, rozpoznając wniosek ubezpieczony z dnia 16 lipca 2015 roku, ponownie przeliczył E. T. kapitał początkowy, przyjmując na dzień 1 stycznia 1999 roku okres składkowy wynoszący 18 lat, 9 miesięcy i 12 dni oraz okres nieskładkowy wynoszący łącznie 5 lat i 6 miesięcy oraz uwzględniając przepisy ustawy z dnia 5 marca 2015 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (k. 90 akt kapitałowych).

Kolejną zaś decyzją z dnia 24 lipca 2015 roku, nr (...), w konsekwencji przeliczenia kapitału początkowego, przeliczono emeryturę kapitałową wnioskodawczyni (k. 60-61, t.II a.e.).

W dniu 21 sierpnia 2015 roku E. T. wniosła odwołania od powyższych decyzji z dnia 23 lipca 2015 roku i z dnia 24 lipca 2015 roku, wskazując po raz kolejny, iż przyjęte przez ZUS okresy składkowe zostały zaniżone (k. 45-46 a.s. oraz k. 55-56 a.s.).

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie. Podniósł, że wnioskodawczyni nabyła prawo do emerytury na podstawie art.24 ustawy emerytalnej, tj. z tytułu osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat ustaloną decyzją z dnia 24.06.2011r. Wypłata emerytury podlegała zawieszeniu z uwagi na to, że korzystniejszym świadczeniem jest emerytura ustalona decyzją z dnia 02.01.2007r. Aktualnie zaś obliczona emerytura, na podstawie art. 26 tej ustawy, została przeliczona od dnia 01.07.2015r., tj. od miesiąca złożenia wniosku. Decyzją z dnia 23.07.2015 r. organ rentowy ponownie przeliczył kapitał początkowy na dzień 01.01.1999r. Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych tj. od 01.01.1989r. do 31.12.1998r., przy wskaźniku (...) wynoszącym 83,93% i kwocie bazowej 1.220,89 zł...Wyliczona emerytura po waloryzacji wyniosła od dnia 01.07.2015r. 1615,41 zł. Nadal jest płatna emerytura wcześniejsza, jaką skarżąca pobiera od 2007 roku, jako świadczenie bardziej korzystne (k. 47-48 a.s. oraz k. 57-57v a.s.).

Postanowieniami z dnia 15 maja 2015 roku (k. 13 a.s.), z dnia 18 września 2015 roku (k. 50 a.s.) oraz z dnia 5 października 2015 roku (k. 63 a.s.) Sąd zarządził połączenie spraw E. T. z odwołania od decyzji z dnia 9 marca 2015 roku, z 11 marca 2015 roku, z 23 lipca 2015 roku oraz z dnia 24 lipca 2015 roku do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

E. T., urodzona w dniu (...), złożyła w dniu 2 października 2003 roku wniosek o ustalenie kapitału początkowego (k. 1 akt kapitałowych). Wówczas decyzją z dnia 21 lipca 2005 roku ustalono jej kapitał początkowy, na dzień 1 stycznia

1999 roku, w wysokości 81 750,35 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego ZUS przyjął wówczas 10 lat, 8 miesięcy i 23 okresów składkowych oraz 5 lat, 6 miesięcy i 21 dni okresów nieskładkowych. We wniosku skarżąca nie wykazała prowadzonej działalności gospodarczej jak też nie udokumentowała tego okresu (k. 16-18 akt kapitałowych).

W dniu 5 stycznia 2006 roku wnioskodawczyni złożyła wniosek o ponowne naliczenie kapitału początkowego, przy uwzględnieniu dołączonych dokumentów na okoliczność zatrudnienia w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Handlu (...) w L. oraz w Przedsiębiorstwie Państwowym (...) w W. (k. 21 akt kapitałowych). Decyzją z dnia 24 kwietnia 2006 roku przeliczono odwołującej kapitał początkowy, uwzględniając 11 lat i 22 dni okresów składkowych oraz 5 lat, 6 miesięcy i 21 dni okresów nieskładkowych. Wartość kapitału wyniosła 84 153,85 zł (k. 36 akt kapitałowych).

Wnioskodawczyni w dniu 25 sierpnia 2006 roku złożyła wniosek o przyznanie prawa do emerytury w obniżonym wieku. We wniosku wskazała m.in. że przystąpiła do otwartego funduszu emerytalnego (k. 4-7, t. I a.e.). Do wniosku dołączyła dokumenty dotyczące zatrudnienia i wynagrodzenia, w tym po raz pierwszy zaświadczenie wydane przez Cech (...) w dniu 15 września 2003 roku, z którego wynika, iż w okresie od 1 lipca 1974 roku do 20 stycznia 1988 roku prowadziła zakład rzemieślniczy w zakresie wytwarzania ikon w drewnie (k. 17, t. I a.e.) wraz z potwierdzeniem okresów, za jakie opłaciła składki na ubezpieczenie społeczne z tego tytułu (k. 19, t. I a.e.).

Decyzją z dnia 10 października 2006 roku odmówiono ubezpieczonej prawa do wcześniejszej emerytury wskazując, iż jest ona członkiem OFE (k. 49, t. I a.e.).

Kolejny wniosek o przyznanie prawa do wcześniejszego świadczenia emerytalnego odwołująca złożyła w dniu 29 listopada 2006 roku, dołączając zaświadczenie o unieważnieniu umowy członkowskiej z (...) Towarzystwem (...) (k. 57-59, t. I a.e. oraz k. 63, t. I a.e.).

Decyzją z dnia 2 stycznia 2007 roku, po uzupełnieniu przez nią dokumentacji, Zakład przyznał E. T. prawo do emerytury od dnia 1 listopada 2006 roku. Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono, według starych zasad, 25 lat i 3 miesiące okresów składkowych oraz 6 lat i 4 miesiące okresów nieskładkowych. Okres prowadzonej działalności gospodarczej w wymiarze 7 lat i 7 miesięcy, co wynika z raportu, został uwzględniony do stażu ubezpieczeniowego. Do ustalenia podstawy wymiaru przyjęto zaś wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1990 roku do 31 grudnia 1999 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 74% (decyzja k. 85-86, t. I a.e., raport ustalenia uprawnień k. 80, t. I a.e.). Wyplata świadczenia została wówczas zawieszona z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia. Decyzją z dnia 4 października 2007 roku o przeliczeniu emerytury po rozwiązaniu stosunku pracy podjęto wypłatę tego świadczenia od dnia 1 września 2007 roku.

Kolejnymi decyzjami organ emerytalny modyfikował staż pracy wnioskodawczyni, doliczając okresy składkowe i nieskładkowe przebyte po otrzymaniu prawa do emerytury wcześniejszej (vide akta emerytalne t. I). Ostatnio decyzją z dnia 7 października 2009 roku ustalono, iż wnioskodawczyni legitymuje się okresem składkowym wynoszącym 28 lat, 3 miesiące i 6 dni, oraz okresem nieskładkowym wynoszącym 6 lat, 5 miesięcy i 18 dni tj. łącznie 34 lata, 8 miesięcy i 24 dni (k. 185 oraz 225, t. I a.e.).

W dniu 3 czerwca 2011 roku E. T. złożyła wniosek o przyznanie prawa do emerytury, w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego (k. 1-3, t. II a.e.).

Decyzją z dnia 24 czerwca 2011 roku przyznano wnioskodawczyni prawo do emerytury od dnia 1 czerwca 2011 roku. Wysokość świadczenia ustalono na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej (k. 13, t. II .e.). Decyzją z dnia 9 czerwca 2011 roku, ustalona została nowa wysokość kapitału początkowego, doliczono do okresów składkowych okres prowadzenia działalności gospodarczej w ramach Cechu (...) i opłacania z tego tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, na podstawie dokumentów dołączonych do wniosku o świadczenie emerytalne, w wymiarze 7 lat i 7 miesięcy. Zaliczone okresy składkowe wyniosły wówczas 18 lat, 7 miesięcy i 22 dni, zaś nieskładkowe 5 lat i 6 miesięcy (k. 48 akt kapitałowych). Emerytura kapitałowa została zawieszona, podjęto zaś ponownie wypłatę emerytury wcześniejszej jako korzystniejszej dla wnioskodawczyni.

Nadto, decyzją z dnia 21 lutego 2012 roku przeliczono również świadczenie wcześniejsze jak i emeryturę kapitałową, doliczając do stażu pracy okres sprawowania opieki nad dzieckiem urodzonym w dniu (...) od dnia 1 października 1986 roku do 9 listopada 1986 roku. Okres nieskładkowy wyniósł wówczas 6 lat, 6 miesięcy i 27 dni (k. 24-25, t. II a.e. oraz k. 26, t. II a.e.). Okres opieki nad dzieckiem został też doliczony w decyzji o ponownym ustaleniu kapitału początkowego z dnia 31 stycznia 2012 roku (k. 48 akt kapitałowych).

Kolejną decyzję o ponownym ustaleniu kapitału początkowego wydano w dniu 1 lutego 2012 roku z urzędu, uwzględniając przepisy ustawy z dnia 28 lipca 2011 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (k. 56 akt kapitałowych).

W dniu 25 lutego 2015 roku odwołująca złożyła wniosek o doliczenie do stażu pracy okresu zatrudnienia w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Hurtu (...) w L. od dnia 25 lutego 1972 roku do 15 kwietnia 1972 roku (k. 37, t. II a.e.).

Decyzją z dnia 6 marca 2015 roku Zakład ponownie ustalił wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku zaliczając do okresów składkowych okres zatrudnienia w (...) w L.. Łączny okres składkowy wyniósł 18 lat, 9 miesięcy i 12 dni (k. 78-80 akt kapitałowych).

Zaskarżonymi decyzjami z dnia 9 marca 2015 roku oraz z dnia 11 marca 2015 roku przeliczono świadczenia emerytalne wnioskodawczyni tj. korzystniejszą, wypłacaną emeryturę wcześniejszą oraz emeryturę kapitałową, przyznaną po ukończeniu wieku emerytalnego. Nadal jako korzystniejszą wypłacano emeryturę ustaloną na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej. Przeliczeń tych dokonano w oparciu o doliczony staż pracy i skorygowany kapitał początkowy (decyzja k. 45, t. II a.s. oraz k. 47, t. II a.s.). Decyzją z dnia 20 kwietnia 2015r. organ rentowy ponownie przeliczył wysokość kapitału początkowego i wydał decyzję o przeliczeniu emerytury z dnia 21.04.2015r., na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej. Ustalona wówczas emerytura była wyższa niż przyznana w decyzji z dnia 9 marca 2015r.

Następnie w dniu 16 lipca 2015 roku E. T. złożyła wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia z uwzględnieniem przeliczonego kapitału początkowego, w związku z obowiązującą od dnia 1 maja 2015 roku ustawą o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 5 marca 2015 roku, przy przyjęciu urlopów wychowawczych oraz pełnego wymiaru studiów (k. 59, t. II a.e.).

Uwzględniając powyższy wniosek ZUS wydał zaskarżone decyzje z dnia 23 lipca 2015 roku i 24 lipca 2015 roku, odpowiednio w zakresie przeliczenia kapitału początkowego (k. 90 akt kapitałowych) oraz emerytury kapitałowej (k. 60, t. II a.e.).

W toku postępowania pełnomocnik wnioskodawczyni r.pr. O. S. sprecyzował, iż głównym zarzutem wobec zaskarżonych decyzji jest zaniżenie świadczenia wnioskodawczyni, wyliczonego w przedmiotowych decyzjach, na skutek niedoliczenia w 2006 roku okresu prowadzenia działalności gospodarczej w wymiarze 7 lat i 7 miesięcy do wysokości kapitału początkowego. Nadto podnosił kwestie dotyczącą wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego, wskazując iż pierwotnie został on obliczony z pominięciem roku 1989, który był bardzo korzystny dla wnioskodawczyni (vide k. 85v-86 a.s. oraz 120v-121 a.s.).

Sąd ustalił, iż E. T. otrzymywała emeryturę obliczoną według przepisów art. 53 ustawy emerytalnej w okresie od dnia 1 września 2007 roku (od dnia podjęcia wypłaty emerytury) do 31 stycznia 2015 roku, gdyż do tego czasu emerytura obliczana w myśl art. 53 ustawy emerytalnej była korzystniejsza od emerytury obliczonej na bazie kapitału początkowego tj. w myśl art. 26 ustawy emerytalnej. Okres prowadzonej działalności gospodarczej zaliczony został do stażu ubezpieczeniowego wnioskodawczyni już decyzją z dnia 2 stycznia 2007 roku, przyznającą prawo do emerytury po raz pierwszy. Zaliczenie spornego okresu prowadzonej działalności gospodarczej czasie studiów w wymiarze 7 lat i 7 miesięcy do stażu ubezpieczeniowego do ustalenia wartości kapitału początkowego nastąpiło w dniu 9 czerwca 2011 roku. Obliczona wówczas emerytura na bazie tak ustalonego kapitału początkowego wynosiła 1 293,60 zł i była niższa od pobieranej emerytury w wysokości 1 313,44 zł. Opóźnienie w ustaleniu prawidłowej wartości kapitału początkowego nie miało więc wpływu na wysokości emerytury wypłacanej wnioskodawczyni do dnia 31 stycznia 2015 roku. Na

podstawie decyzji z dnia 20 kwietnia 2015 roku wnioskodawczyni otrzymuje, poczynwszy od dnia 1 lutego 2015 roku emeryturę obliczoną w myśl art. 26 ustawy emerytalnej, uwzględniającą powyższy okres prowadzonej działalności gospodarczej. Przy wymiarze świadczenia ustalonego w zaskarżonych decyzjach z dnia 9 marca 2015 roku i 11 marca 2015 roku uwzględniony jest okres prowadzonej działalności gospodarczej. Okres ten uwzględnia także zaskarżona decyzja z dnia 23 lipca 2015 roku i decyzja z dnia 24 lipca 2015 roku (opinia biegłego z zakresu rachunkowości, finansów i operacji gospodarczych k. 101-105 a.s. oraz opinie uzupełniające k. 122-126 a.s. i k. 152-154 a.s.).

Podstawa wymiaru kapitału początkowego od początku wyliczona została na podstawie zarobków jakie wnioskodawczyni osiągała w latach 1989 – 1998. Początkowo wskaźnik podstawy wymiaru świadczenia wyliczony z tych lat wynosił 74%. Natomiast wyższy wskaźnik na poziomie 86,93% został ustalony w 2015 roku w wyniku korekty wysokości zarobków za rok 1989, dokonanej w decyzji z dnia 20 kwietnia 2015 roku po wyjaśnieniu złożonym przez zakład pracy w dniu 16 kwietnia 2015 roku (k. 53, t. II a.e.). zarobki za 1999 rok nie mogą być przyjmowane do podstawy wymiaru, gdyż wykraczają poza ustawowy okres, wskazany w ustawie emerytalnej (vide opinia uzupełniająca k. 122-126 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o powołane dowody z dokumentów. W ocenie Sądu dokumenty te stanowiły pełnowartościowe źródło informacji o okolicznościach dotyczących ustalenia wysokości świadczenia emerytalnego E. T. oraz ustalenia wartości kapitału początkowego. Autentyczność dokumentów w toku procesu nie była kwestionowana przez strony. Ich forma oraz treść nie wzbudziła ponadto wątpliwości co do ich autentyczności z urzędu, wobec czego zostały one uznane za wiarygodne w całości i jako takie stanowiły pełnowartościowe źródło informacji o okolicznościach faktycznych w sprawie. Podkreślić przy tym należy, iż okoliczności faktyczne nie były w niniejszej sprawie sporne pomiędzy stronami, spór sprowadzał się zaś jedynie do oceny wpływu, jaki miało przeliczenie kapitału początkowego z uwzględnieniem dodatkowego okresu składkowego w wymiarze 7 lat i 7 miesięcy, dopiero w roku 2011, na wysokość świadczeń emerytalnych przyznanych E. T. (oświadczenie pełnomocnika skarżącej, k. 139 a.s.).

Rozstrzygnięcie w sprawie Sąd oparł również na treści opinii biegłego sądowego z zakresu rachunkowości Z. K. z dnia 24 października 2016 roku oraz dwóch opiniach uzupełniających, z dnia 10 stycznia 2017 roku oraz z dnia 28 lipca 2017 roku, w których biegły konsekwentnie prezentował swoje stanowisko, w związku z zastrzeżeniami zgłoszonymi przez pełnomocnika wnioskodawcy w toku postępowania, logicznie argumentując fakt, że doliczenie dopiero w 2011 roku do wysokości kapitału początkowego okresu prowadzonej działalności gospodarczej w wymiarze 7 lat i 7 miesięcy nie miało wpływu na wysokość uzyskiwanej przez skarżącą emerytury, również w 2006 roku. Biegły szczegółowo przeanalizował dokumentację zawartą w aktach emerytalnych i kapitałowych ubezpieczonej, na co w sposób jednoznaczny, zdaniem Sądu wskazuje treść opinii. Treść wniosków opinii w pełni czyni zadość zleceniu Sądu określone w postanowieniu z dnia 23 września 2016 roku (k. 99-100 a.s.). Biegły w sposób szczegółowy zaprezentował metodę, w oparciu o którą dokonał wyliczeń w celu realizacji zleceń Sądu. Wnioski zawarte w powołanej opinii co do okoliczności określonych przez Sąd są wystarczająco uzasadnione i z tych względów wskazane opinie Sąd Okręgowy uznał za wiarygodne, miarodajne i wyczerpujące, a przez to przedstawiające wystarczające wiadomości specjalne, niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia zarzutów zawartych w odwołaniu. Kierując się powyższymi wskazaniami Sąd Okręgowy w całości podzielił wnioski biegłego.

Wskazanej oceny w żadnej mierze nie zmienia fakt zastrzeżeń podniesionych przez pełnomocnika wnioskodawczyni – r.pr. O. S., których treść ograniczała się jedynie do polemiki z opinią biegłego. Przede wszystkim niezasadny jest zarzut, że biegły nie wykazał, w jaki sposób fakt późniejszego zaliczenia stażu emerytalnego okresu prowadzonej działalności gospodarczej do kapitału początkowego mógł wpłynąć na wysokość otrzymywanego świadczenia, a tym samym nie wykazał, że świadczenie otrzymywane przez odwołującą ustalone jest we właściwej wysokości. W ocenie Sądu biegły w sposób wyraźny odniósł się w swoich opiniach do powyższej kwestii. Stwierdził on kategorycznie, iż opóźnienie w zaliczeniu stażu pracy z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w wymiarze 7 lat i 7 miesięcy w obliczeniach wartości kapitału początkowego nie ma żadnego wpływu na wysokość emerytury wnioskodawczyni. Dlatego też Sąd oddalił wniosek dowodowy pełnomocnika strony w przedmiocie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu rachunkowości, uznając iż dotychczasowe opinie są pełne i wystarczające do rozstrzygnięcia

niniejszej sprawy, wywołanie kolejnej opinii zmierza jedynie do przedłużenia postępowania. Należy też zauważyć, że pełnomocnik skarżącej nie kwestionował prawidłowości zaskarżonej decyzji z dnia 23 lipca 2015r o ponownym ustaleniu kapitału początkowego, czemu dał wyraz w oświadczeniach składanych w toku postępowania (m.in., k. 62v.), zaś w rzeczywistości kwestionuje on decyzję z dnia 2006 roku, uznając, że wadliwie wskazywała ona okresy składkowe i stwierdzając, że skoro kapitał początkowy został zaniżony w okresie lat 2006-2011, to późniejsze naliczenie świadczenia też było zaniżone. Ten zaś zarzut, co wyżej wykazano, min. na podstawie opinii biegłego, nie jest zasadny, również z tego względu, co nie jest sporne, że okres prowadzenia działalności gospodarczej był zaliczony przy ustalaniu emerytury wcześniejszej. W dniu 01.10.2003r skarżąca złożyła wniosek o ustalenie kapitału początkowego, ale nie poinformowała wówczas o prowadzonej działalności gospodarczej w czasie studiów. Dokument potwierdzający ten fakt złożyła dopiero wraz z wnioskiem o emeryturę w dniu 25.08.2006r, jednak do 08.06.2011r. nie składała wniosku o przeliczenie kapitału początkowego.(k. 85 v. a.s.). Ponadto domaganie się przez pełnomocnika wnioskodawczyni obliczenia wysokości emerytury na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej na dzień 01.08.2006r. świadczy o braku wiedzy na temat zasad przyznawania takiej emerytury i ustalania kapitału początkowego, o czym świadczy też domaganie się przez niego doliczenia do kapitału początkowego okresów po dniu 01.01.1999r. Wnioskodawczyni nabyła prawo do emerytury kapitałowej dopiero w dniu 31.01.2011r., kiedy ukończyła 60 lat.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie E. T. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie zaznaczyć należy, iż E. T. od dnia 1 listopada 2006 roku uprawniona była do emerytury wcześniejszej, przyznanej przed ukończeniem powszechnego wieku emerytalnego na podstawie art. 46 w zw. z art. 29 ustawy emerytalnej, zaś po ukończeniu 60 lat, od dnia 1 czerwca 2011 roku uzyskała prawo do emerytury powszechnej. Wysokość pierwszego ze świadczeń została ustalona według art. 53 tej ustawy, natomiast emerytura przyznana po ukończeniu powszechnego wieku emerytalnego została wyliczona na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej.

Zgodnie z art. 183 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS – emerytury mieszane mające w podstawie wymiaru zwaloryzowany kapitał początkowy i zwaloryzowane składki emerytalne ustalane są przez organ emerytalny począwszy od dnia 1 stycznia 2009 roku. Do dnia 31 grudnia 2008 roku emerytury ustalane były według przepisów art. 53 ustawy emerytalnej.

Według art. 53 emerytura wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
- 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
- 3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748, tekst jedn. ze zm.) podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

W myśl przywołanego art. 15 ust. 6 cytowanej ustawy na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Natomiast stosownie do art. 26 emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi

przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183. Wedle art. 25 ust. 1 podstawę obliczenia emerytury, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy emerytalnej dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Sposób obliczania wysokości kapitału początkowego uregulowany jest w art. 174 ustawy emerytalnej, zgodnie z którym kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Wedle ust. 2 tego artykułu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18 z tym, że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Jak wynika z przytoczonych wyżej przepisów oraz opinii biegłego, wysokość świadczenia przyznanego E. T. w od dnia 1 listopada 2006 roku, wypłacanego od 1 września 2007 roku, w żaden sposób nie była uzależniona od wartości kapitału początkowego. Tak więc ustalona wówczas wartość kapitału początkowego nie mogła stanowić o zaniżeniu świadczenia emerytalnego. Podkreślić należy, iż w 2006 roku wnioskodawczyni nie spełniała warunków do przyznania jej emerytury, wyliczonej w oparciu o przepisy art. 25 i 26 ustawy emerytalnej. Prawo do takiej emerytury nabyła dopiero po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego, który w jej przypadku wynosił, w myśl art. 24 ust. 1a pkt. 1 wynosił 60 lat. Dlatego też nie można uczynić zadość żądaniu odwołującej o ponowne wyliczenie emerytury od 2006 roku w myśl przepisów art. 26 i 53 ustawy emerytalnej. Porównanie wysokości tych świadczeń jest bowiem w tej sytuacji bezprzedmiotowe.

Na marginesie tylko wskazać należy, iż biegły sądowy dokonał takiego hipotetycznego przeliczenia na dzień 1 września 2007 roku, przyjmując wartość kapitału początkowego ustalonego decyzją z dnia 9 czerwca 2011 roku w kwocie 108 228 zł. Wartość tego świadczenia wyniosła 749,80 zł i była zdecydowanie niższa od emerytury przyznanej wówczas wnioskodawczyni, w kwocie 1 037,98 zł (vide k. 125 a.s.). Ponadto z oświadczenia pełnomocnika skarżącej K. T. wynika, że kwestionowana jest w rzeczywistości decyzja z 2011 roku przyznająca jej emeryturę kapitałową. Decyzja ta nie była zaś zaskarżona

Kierując się powyższym Sąd na podstawie przywołanych wyżej przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. uznał zaskarżone decyzje za prawidłowe i odwołania E. T. oddalił, orzekając jak w sentencji.